

Ханджаръ* с. м. ножъ: На поясъ затѣкнутъ ханджаръ. *Р. 42.* На пояса бѣше заботенъ единъ ханджаръ (къма). *Трудъ, 388.* Да изваишь триста лакти платно—бамбакерно, Да изварзишь рани отъ анджари. *М. 88. (Khandjer, s. a. t. p. comm. khantchar Coutelas, poignard long et triangulaire).*

Ханджия* с. м. содержатель постоялаго двора. *зват. над.* **Ханджи:** Тѣхъ (Цынцары-ты) намиря чловѣкъ по различны мѣста като ханджин и бакалы. *Л. Д. 1869 р. 67.* Ей, ханджи! азъ вече си утивамъ, какви разноски имамъ, важи ми! *Зк. 126.*

Ханъ* (*khan, s. p. contracté de khanè. Maison; khan, s. a. p. 1. Station des caravanes; grand édifice qui peut contenir beaucoup d'hommes, de chevaux etc. C' est aussi la demeure des diverses classes de négociants et corporations de métier*) с. м., мн. ч. **Ханове** и **Ханища**, постоянный дворъ, гостинница, отель: Кой-то осѣмва на ханъ-тъ, той замръква на пѣтъ-тъ. *Ч. 174.* Та кѣкъ така, въ селото нѣмате ханъ. — „Сяка наша къща е ханъ“. *Зк. 37.* Имя-то на улица-тъ и броя на къща-тъ, дюгана или хана. *Л. Д. 69 р. 45.* „Султанъ Селимскы анове, Съсь седмдесеть одаи“. *Ч. 334.* Въ Европѣ на по-голѣмы-ты хотелы (ханища) портире-тъ (кападжие-тъ) сж дължны да знаятъ всички языцы. *Л. Д. 69 р. 177.*

Ханѣма* (*khānum, s. t. Madame, ma princesse. Titre que l'on donne aux sultanes et aux épouses du grand vizir, et, par abus, aux femmes des grands de la Porte, en leur parlant et même en leur absence*) с. ж. замужняя турчанка. **Ханѣмче** ум. Ако ъ (момѣ-та) с добро не дадѣш, Ни съ зло щем да ъ зѣмнеме, Бѣла ханѣма да стѣне. *Д. 51, 34—36.* Видѣхъ една прекрасна и благородна жена; тя бѣше една ханѣмка, която ся отправи къмъ мене, въ пейното облѣкло бѣше просто. *Х. I, 51.* Керима, бѣла ханѣмо. *Д. 20, 29.* „Не дей ми зима главица, Азъ да ти арижа Арем-а сосъ анѣми-те“. *М. 153.*

Ханѣкъ с. м. обѣдокъ, обкусокъ.

Хапка с. ж. кусокъ: Всѣка патка не е хапка. *Ч. 137.* Тоѣ мѣдѣниѣкъ ся начюпва на дрѣбны хапки и на рѣдъ ся раздава всѣкому изъ хоро-то. *Ч. 78—79.*

Хапнѣ м. св. **Хапѣ** **Хап(ну)вамъ** м. дл. 1) скушаю, кушаю; закушу,—сываю: Водѣ пина и хлѣбецъ ѣ хапнал. *Д. 38, 37.* Първъ залакъ апна и душа даде. *М. 253.* Одефъ, одефъ прау пѣтемъ, кога гледа шума, шума бобо родила; апнафъ едно сладко, уц' едно посладко, трекъо найсладко. *М. 666.* Дѣтца-та—ако и ядѣтъ бѣлъ (хлѣбъ), то да хапнувать и плодове. *Л. Д. 1873 р. 81.* Вълкъ-тъ съ хаберъ агне не хапва. *Ч. 139.* „А нощесъ молитва варя, Утри ща хора да сбирамъ, Да